

[Bertel Haarder]

sagt, at Nordsat ikke er Danmarks livret, så er tiden inde til at få norsk og svensk TV ind i danske hjem igennem kabler. Det kan lade sig gøre. Jeg vil bede ministeren om at gå i gang.

Hr. Søren Hansen og kulturministeren taler så meget om, at vi skal have provokerende, tankevækkende, kreativ, skabende radio. Jeg ved ikke, hvad forskellen er mellem kreativ og skabende radio. Kulturministeren sagde, at vi ikke vil lade levende kreativitet stække af rigoristiske forskrifter. Ja men når man nu er så glad for det sprudlende liv, initiativet, hvorfor vil man så ikke være med til at give Danmarks Radio den udfordring, at en afdeling i Århus kan få lov til at se, om den kan gøre det bedre? Hvorfor står man for den holdning, at de i Århus skal have de samme holdninger som i Danmarks Radio? Hvorfor står man for den holdning, at de ikke må være et holdningsmæssigt alternativ? Hvorfor må de ikke have frihed til det?

Det er blevet så moderne at tale om dobbeltmoral i udenrigspolitik, men der er en socialdemokratisk dobbeltmoral i radiopolitikken, som går ud på, at man taler meget om alle de smukke ting, alt det liv, vi skal have, frodigheden osv. – men hvad er realiteten? Ja, den svarer til de ubegribeligt nedrullede gardiner, vi skal have her, hver gang vejret er godt. Jeg ved ikke hvorfor. Det er symbolet på socialdemokratiets radiopolitik, at man ikke vil have den frodighed, som kunne følge af at få konkurrence i den danske æter. Og vær venlig at lade være med at afspore debatten med dette med reklamen, for jeg har sagt, at kan vi få det uden reklame, så vil vi gerne det, vi vil have monopolbrud for næsten enhver pris. Vær venlig at lade være med at afspore debatten, og tag stilling til, om ikke det giver større frodighed og mere alsidighed, at vi får konkurrence i æteren, at vi får et uafhængigt TV 2.

Jeg har hørt, at hr. Søren Hansen sagde forleden, at han ønsker et TV 2, men det skal absolut være inden for Danmarks Radios rammer. Ja men er det særlig frodigt? Er det at gå ind for levende kreativitet, at det absolut skal være inde under det samme radiator og de samme bureaukratiske regler og de samme forbandede overenskomster? Undskyld, hr. formand, men de er ualmindelig slemme. Er det udtryk for frodighed? Det er det ikke. Derfor er den socialdemokratiske

tale om alt det sprudlende liv, kulturministeren ønsker, udtryk for dobbeltmoral. Det er intet indhold i det, det er hult – det ligner gardinerne her bag ved mig.

Jeg vil til sidst sige om den dagsorden, hr. Erhard Jakobsen har fremsat, at så vidt vi har fået at vide, og så vidt vi kan finde ud af det ved at studere de regler, der allerede gælder for Danmarks Radios programvirksomhed, er det ikke blot rigtigt, hvad der står i dagsordenen, det er tilmed noget, der allerede gælder. Derfor tror jeg da, at når vi får sagen forelagt i gruppen i morgen – vi skal jo først stemme i morgen – så vil vi beslutte os til at stemme for hr. Erhard Jakobsens dagsorden. Skulle der komme en anden dagsorden, som også siger noget rigtigt, så kan det være, at vi også stemmer for den – vi stemmer for alt, hvad der er rigtigt.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Ja, det sidste kan jo nok undre, for i SF stemmer vi også for alt, hvad der er rigtigt, men det er ikke altid, vi stemmer sammen med venstre.

Jeg synes nok, at ministeren og den socialdemokratiske ordfører bevægede sig på kanten af, hvad denne debat bør handle om. Ministeren fortolkede i meget detaljerede vendinger radioloven, og det synes jeg egentlig ikke tilkommer ministeren.

Ministeren kom også ind på det såkaldte fairnessprincip, som C'Derne er blevet så glade for, og det lyder også pænt og smukt og fornuftigt, at enhver, der bliver kritiseret, skal have lov til at tage til genmæle. Men så vil jeg godt spørge: når hr. Erhard Jakobsen kritiserer landets skolelærere, kan man så nøjes med at få Danmarks Lærerforening i fjernsynet, eller hvor mange skolelærere skal man have ind? Er det samtlige skolelærere, der skal have lov til at ytre sig om det? Hvis statsministeren ønsker at kritisere Reagan, kan det så ikke bringes, før det behager Reagan at tage en tur i Gyngemosen, sådan at han kan komme til at imødegå den kritik, statsminister Anker Jørgensen eventuelt skulle finde på at fremsætte? Og hvis nu en journalist spørger Reagan, om ikke Reagan mener, at der foregår lige så forkastelige ting i Tyrkiet som i Polen, så har journalisten rejst en kritik dels af Reagan, dels af Tyrkiet, og Reagans svar vil sikkert være en kritik af